

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂREA nr. 1348

din 12 noiembrie 2020

1. Prin cererea înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii, domnul judecător **ILIE IULIAN DRAGOMIR**, vicepreședinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție, a solicitat, în temeiul art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, apărarea independenței și reputației profesionale în raport de afirmațiile realizate de Rizea Cristian.

Astfel, a arătat că în cuprinsul a două e-mailuri transmise la grefa
din cadrul
la data de
respectiv la data de (expediate de la adresa de e-mail a lui
Rizea Cristian), au fost folosite următoarele alegații:

Cu privire la aceste
alegații, petentul a precizat că reprezintă un grav atac la reputația sa, fiindu-i adus un
prejudiciu de imagine în fața întregului colectiv al Înaltei Curți de Casație și Justiție,
apreciind inclusiv că reprezintă o amenințare gravă la independența sa, un grav act de
imixtiune în activitatea profesională și, implicit, o amenințare cu privire la activitatea
celorlalți magistrați care alcătuiesc , care urmează să

analizeze recursul în casație declarat de persoana condamnată, ce face obiectul dosarului nr. _____ cu termen de judecată stabilit la data de _____, 20.

Totodată, petentul a învederat că cele două e-mailuri prezentate succed unor alte alegații făcute de către condamnatul Rizea Cristian în mediul on-line prin publicația intitulată „Spovedania lui Rizea”, care conține afirmații nereale și lipsite de suport factual la adresa sa, exemplificând în acest sens că cea mai absurdă și fără suport probator este afirmația conform căreia niște persoane care nu sunt identificate în niciun fel ar fi solicitat suma de _____ pentru a nu fi condamnat de magistratul în cauză.

Concluzionând, se arată că încercarea de discreditare profesională a magistratului, judecător al Înaltei Curți de Casație și Justiție, poate reprezenta încă o acțiune de decredibilizare a instanței supreme în contextul atacurilor injuste la independența sistemului judiciar, sens în care petentul solicită luarea măsurilor legale ce se impun pentru apărarea independenței și reputației profesionale împotriva oricărui act de imixtiune în activitatea sa profesională.

2. Cererea astfel formulată de domnul Ilie Iulian Dragomir a fost transmisă cu adresa nr. 1/19661/15.10.2020 Inspecției Judiciare, unde a fost înregistrată la Direcția de inspecție pentru judecători, la data de 16.10.2020.

La data de 05.11.2020, în conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. 2 din Legea 317/2004, a fost înaintat Consiliului Superior al Magistraturii Raportul Inspecției Judiciare nr. 20-3866/2020 privind rezultatul verificărilor efectuate cu privire la cererea de formulată de domnul judecător Ilie Iulian Dragomir.

În cadrul verificărilor efectuate, în conformitate cu dispozițiile art. 74 alin. 1 lit. g) din Legea nr. 317/2004, și cu respectarea dispozițiilor art. 96 - 99 din Regulamentul privind normele de efectuare a lucrărilor de inspecție, aprobat prin Ordinul Inspectorului Șef nr. _____ au fost identificate și atașate materialele indicate în sesizare, respectiv: e-mailurile trimise la grefa _____; extras din conținutul cărții intitulate „Spovedania lui Rizea” identificată la adresa de internet:

pronunțată în dosarul nr.

și Decizia nr.

pronunțată în dosarul nr. înregistrate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție; fișa dosarului nr. , înregistrat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, aflat în curs de soluționare, în stadiul procesual recurs în casație, privindu-l pe Rizea Cristian.

Astfel, în urma verificărilor efectuate, s-a constatat următoarea situație de fapt:

Petentul, Ilie Iulian Dragomir, este judecător în cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția penală și, în această calitate, i-a fost repartizat spre soluționare, în Completul de 5 judecători, dosarul nr. având ca obiect apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și de inculpatul Rizea Cristian împotriva Sentinței penale nr. ----- pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, în dosarul nr.

Prin Sentința penală nr. Rizea Cristian a fost condamnat la o

Prin Decizia penală nr. prezidat de domnul judecător Ilie Iulian Dragomir, a fost menținută aplicată prin Sentința penală nr.

În considerentele acestei decizii s-a reținut, în esență, că instanța de fond a făcut o justă evaluare a împrejurărilor cauzei, iar pedeapsa aplicată inculpatului Rizea Cristian a fost bine individualizată, în raport de toate criteriile generale prevăzute de Codul penal, fiind realizată proporția între gradul de pericol social concret al infracțiunilor reținute în sarcina inculpatului și pedeapsa aplicată.

Împotriva acestei din urmă decizii, condamnatul Rizea Cristian a formulat contestație în anulare, formându-se astfel dosarul nr. , soluționat prin Decizia nr. , prin care Înalta Curte de Casație și Justiție a respins ca inadmisibilă contestația în anulare formulată.

De asemenea, împotriva Deciziei penale nr.

, în dosarul nr.

data de 18 iunie 2020, Rizea Cristian a formulat cerere de recurs în casație, invocând cazul de casare prevăzut de art. 438 alin. 1 pct. 7 din Codul de procedură penală.

Prin încheierea din data de , s-a dispus admiterea în principiu a cererii de recurs în casație formulată de inculpatul Rizea Cristian împotriva Deciziei penale nr.

fixându-se termen de judecată, în ședință publică, la data de , dată la care Înalta Curte de Casație și Justiție a respins ca nefondată, cererea de recurs în casație.

La data de respectiv la data de , de la adresa de e-mail la care i s-a comunicat persoanei condamnate, Rizea Cristian, Decizia prin care a fost respinsă contestația în anulare formulată de acesta au fost transmise la grefa , două e-mailuri în cuprinsul cărora au fost inserate următoarele: ,

Cartea „Spovedania lui Rizea” a fost identificată la adresa de internet: https://www.academia.edu/43423069/Spovedania_Lui_Rizea, în conținutul acesteia fiind identificate referiri la domnul judecător Iulian Dragomir în capitolul 19, pag. 151, 152, 153, după cum urmează: „A urmat completul de 5 judecători condus de celebrul Iulian Dragomir care fiind unul dintre cei 2 judecători din ICO afiliați SRI, adică unul dintre cei care, la solicitarea Serviciului Român de Informații, își dă acordul mereu pe mandatele de ascultare, nu am avut nici o șansă...”

Aș fi putut însă avea o șansă foarte mare dacă aș fi marșat la sugestia unei persoane atât de dragă celui care „TRĂIA CU NAȘUL ÎN SUFLET” ...

Ați înțeles foarte bine, da Cineva foarte apropiat de președintele Completului de 5 judecători mi-a spus că dacă PLĂTESC . VOI OBȚINE ACHITARE DIN PARTEA COMPLETULUI DE 5 CONDUS DE IULIAN DRAGOMIR !!!

Mai mult, mi-a spus că, dacă mă decid să fac asta, să merg ori sâmbăta ori duminica între orele 11 și 13 la târgul tradițional de produse românești de la Universitatea de Agronomie unde îl voi găsi pe judecătorul Iulian Dragomir care în fiecare weekend în acel interval orar se află mereu acolo și să-l salut spunându-i că, citez: „AM ÎNȚELES CĂ PROGNOZA METEO VA FI FOARTE BUNĂ PENTRU PERIOADA URMĂTOARE ”, am închis citatul!”.

Publicația a fost intens mediatizată, fiind preluată sub diferite titluri de mai multe publicații, dintre care, în principal, de site-ul de știri "Realitatea-net", care a prezentat-o publicului sub forma a mai multor episoade, printre care:

- https://www.realitatea.net/stiri/actual/spovedania-lui-rizea-cum-functiona-mecanismul-spagii_5f983704c93efc315e3c06b2;
- https://www.realitatea.net/stiri/actual/spovedania-lui-crisian-rizea-episodul-3-dna-asteapta-ajutor-de-la-deputatul-fugar-cum-dicta-coldea-toate-miscarile-politice_5f883d2b9ee9c849764b3744;
- https://www.realitatea.net/stiri/actual/spovedania-lui-rizea-acuzatii-grave-la-varful-sri-cat-de-implicate-sunt-serviciile-in-vanzarea-statului-roman_5eaf087d0c46313d7861be12.

3. În raport de starea de fapt anterior prezentată, urmează a fi avute în vedere următoarele dispoziții normative:

Potrivit dispozițiilor art. 133 alin. 1 din Constituția României, “*Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției*”; dispozițiile de rang constituțional au fost preluate inclusiv prin dispozițiile art. 1 alin. 1 din Legea nr. 317/2004 privind organizarea Consiliului Superior al Magistraturii republicată, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, potrivit art. 30 alin. 1 din Legea nr. 317/2004, „Secțiile corespunzătoare ale Consiliului Superior al Magistraturii au dreptul, respectiv obligația corelativă de a se sesiza din oficiu pentru a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act de imixtiune în activitatea profesională sau în legătură cu aceasta, care ar putea afecta independența sau imparțialitatea judecătorilor, respectiv imparțialitatea sau independența procurorilor în dispunerea soluțiilor, în conformitate cu Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și împotriva oricărui act care ar crea suspiciuni cu privire la acestea. De asemenea, secțiile Consiliului Superior al Magistraturii apără reputația profesională a judecătorilor și procurorilor. Sesizările privind apărarea independenței autorității judecătorești în ansamblul său se soluționează la cerere sau din oficiu de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii.”

Alineatul 2 al aceluiași articol statuează că „Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, secțiile, președintele și vicepreședintele Consiliului Superior al Magistraturii, din oficiu sau la sesizarea judecătorului sau procurorului, sesizează Inspekția Judiciară pentru efectuarea de verificări, în vederea apărării independenței, imparțialității și reputației profesionale a judecătorilor și procurorilor”.

Totodată, potrivit art. 75 alin. 1 lit. a) și b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare: „(1) Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii are dreptul, respectiv obligația ca, la cerere sau din oficiu: a) să apere judecătorii împotriva oricărui act de imixtiune în activitatea profesională sau în legătură cu aceasta, care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea, precum și împotriva oricărui act care ar crea suspiciuni cu privire la acestea; b) să apere reputația profesională a judecătorilor”.

Astfel, este rolul Consiliului Superior al Magistraturii de a apăra corpul magistraților împotriva actelor de natură a aduce atingere independenței, imparțialității sau reputației profesionale a acestora, în calitatea sa fundamentală de garant al independenței justiției, conform art. 133 alin. 1 din Constituția României.

4. Referitor la atingerea reputației profesionale a domnului judecător Ilie Iulian Dragomir, Secția pentru judecători reține următoarele:

Reputația profesională a magistratului reprezintă o garanție a integrității profesionale și morale de care trebuie să dea dovadă acesta, aflându-se în strânsă legătură cu independența, imparțialitatea și integritatea pe care trebuie să le manifeste în exercitarea profesiei.

Astfel cum s-a reținut în practica constantă a Consiliului Superior al Magistraturii în materia soluționării cererilor de apărare a reputației profesionale, dreptul la reputație figurează printre drepturile garantate de art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ca element esențial al dreptului la respectarea vieții private. Reiterând, reputația profesională reprezintă o garanție a integrității profesionale și morale de care trebuie să dea dovadă fiecare judecător și conferă magistratului credibilitate și siguranță în exercitarea profesiei, autoritate în exprimarea opiniilor, cu precădere a celor profesionale și, totodată, reprezintă inclusiv părerea pe care magistratul o creează în conștiința colectivă despre modul în care își exercită profesia.

În concluzie, pornind de la aceste considerații, pentru a se putea reține că s-a adus atingere reputației profesionale a unui magistrat, faptele săvârșite trebuie să fie publice și în măsură să influențeze negativ și nejustificat opinia publică în legătură cu modalitatea în care magistratul își exercită profesia, urmând a fi avut în vedere inclusiv dreptul la liberă exprimare astfel cum acesta a fost recunoscut și consacrat atât la nivelul Legii fundamentale cât și la nivelul Curții Europene a Drepturilor Omului.

Potrivit art. 30 alin. 1 și 6 din Constituția României, *„Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, scris, imagini, sunete sau alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile”*, însă *„Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”*.

De altfel, art. 10 alin. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului prevede, în esență, că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare, drept care cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere, în timp ce alin. 2 al normei convenționale stipulează că exercitarea acestor libertăți, ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru (...) protecția reputației sau a drepturilor altora (...) sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

Din interpretarea dispozițiilor art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind organizarea Consiliului Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportat la dispozițiile legale menționate anterior, precum și la jurisprudența CEDO, rezultă că intervenția Consiliului Superior al Magistraturii este prevăzută în scopul realizării în condiții corespunzătoare a actului de justiție și este justificată în măsura în care se asigură protecție judecătorului sau procurorului aflat în exercitarea efectivă a atribuțiilor specifice funcției deținute.

Noțiunea de „reputație profesională” vizează, în esență, măsura integrității profesionale și morale de care trebuie să dea dovadă fiecare judecător aflat în exercițiul funcției, aceasta fiind în strânsă legătură cu independența, imparțialitatea și integritatea pe care trebuie să le manifeste fiecare judecător cu ocazia aducerii la îndeplinire a atribuțiilor de serviciu.

Noțiunea de „reputație” desemnează părerea publică favorabilă sau defavorabilă despre o persoană, despre felul în care cineva este cunoscut sau apreciat. Părerea publică defavorabilă este, în principiu, de natură să aducă atingere reputației unei persoane. Aceasta este justificată dacă se bazează pe fapte reale și trebuie sancționată dacă se bazează pe afirmații tendențioase, făcute în scopul de a-i discredita acesteia onoarea sau reputația.

Reputația profesională constituie o valoare esențială în exercitarea funcției și totodată, reprezintă părerea pe care magistratul o creează în conștiința colectivă despre modul în care își exercita profesia.

Apărarea reputației judecătorului se poate dispune numai dacă se constată că o acțiune sau împrejurare bine determinată a avut ca urmare formarea unei păreri publice nefavorabile cu privire la activitatea sa profesională, care este de natură să aducă atingere reputației.

În contextul celor enunțate, examinând articolele de presă prezentate (inclusiv cel în care a fost publicată Cartea „Spovedania lui Rizea”, identificată la adresa de internet: https://www.academia.edu/43423069/Spovedania_Lui_Rizea), se constată că ceea ce s-a pus în discuție în mod public este un comportament pretins abuziv, nelegal (cu valențe penale) și contrar standardelor de conduită prevăzute de Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor al domnului judecător Ilie Iulian Dragomir, cu ocazia exercitării atribuțiilor de serviciu ale acestuia, respectiv cu ocazia desfășurării activității de judecător al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Reiterând, verificările efectuate au relevat că domnul judecător Ilie Iulian Dragomir a prezidat (), și
, care a pronunțat Decizia penală nr. () în dosarul nr. ()
prin care s-a dispus menținerea ()
aplicată inculpatului Rizea Cristian de instanța de fond prin Sentința penală nr. ()
pentru săvârșirea (),

În acest context, prezentarea în cuprinsul cărții intitulată "Spovedania lui Rizea" (publicată pe site-ul anterior menționat și intens mediatizată, fiind preluată sub diferite titluri de mai multe publicații, dintre care, în principal, de site-ul de știri "Realitatea-net",) a unor susțineri fără nici o fundamentare de ordin probator privind activitatea profesională a domnului judecător Ilie Iulian Dragomir, în condițiile în care acesta a făcut parte din () care a menținut ()
aplicată inculpatului Rizea Cristian, apar ca fiind

făcute cu intenția de disculpare a condamnatului, în antiteză evidentă cu încercarea de discreditare profesională a domnului judecător și, nu în ultimul rând, ca factor de presiune asupra corpului de magistrați a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pe rolul căruia s-au desfășurat afaceri judiciare în care autorul lucrării este parte.

Având în vedere contextul faptic astfel cum a fost relevat prin verificările realizate în cauză, se poate concluziona că este legitim ca un observator rezonabil să aprecieze că, în realitate, se urmărește discreditarea președintelui de complet care a pronunțat Decizia penală nr. dosarul nr. care s-a dispus menținerea aplicată inculpatului Rizea Cristian de instanța de fond.

Or, astfel de susțineri, care nu se grefează nici măcar pe minime indicii care să conducă la suspiciunea unui comportament abuziv și nelegal precum cel reclamat, sunt de natură a aduce grave prejudicii reputației profesionale a judecătorului cauzei.

Secția pentru judecători consideră că prezentarea unui astfel de comportament, vădit ilegal, al unui judecător, în sensul că în exercitarea funcției magistratul ar fi predispus la săvârșirea unor fapte de corupție și a dispus măsuri cu încălcarea dispozițiilor legale și a drepturilor persoanelor, pune la îndoială, în mod total neîntemeiat, justetea, legalitatea și moralitatea judecătorului, cu consecința diminuării încrederii publicului în actul de justiție și afectării inacceptabile a reputației profesionale a magistratului în cauză.

În raport de cele expuse, Secția apreciază că afirmațiile publicate în articolele menționate (în condițiile în care nu există nici măcar o minimă bază factuală care să le susțină) au fost de natură a conduce la o dezinformare a opiniei publice cu privire la activitatea profesională desfășurată de domnul judecător Ilie Iulian Dragomir, aducându-se astfel atingere probității magistratului și prestigiului funcției sale.

Secția are în vedere cu titlu de exemplu următoarele expresii folosite în conținutul articolelor de presă: „A urmat completul de 5 judecători condus de celebrul Iulian Dragomir care fiind unul dintre cei 2 judecători din ICO afiliați SRI, adică unul dintre cei care, la solicitarea Serviciului Român de Informații, își dă acordul mereu pe

mandatele de ascultare, nu am avut nici o șansă...."; „Ați înțeles foarte bine, da Cineva foarte apropiat de președintele Completului de 5 judecători mi-a spus că dacă Plătesc voi obține achitare din partea completului de 5 condus de Iulian Dragomir !!!"; „Mai mult, mi-a spus că dacă mă decid să fac asta, să merg ori sâmbăta ori duminica între orele 11 și 13 la târgul tradițional de produse românești de la Universitatea de Agronomie unde îl voi găsi pe judecătorul Iulian Dragomir care în fiecare weekend în acel interval orar se află mereu acolo și să-l salut spunându-i că ,citez: - am înțeles că prognoza meteo va fi foarte bună pentru perioada următoare - ", am închis citatul!" "

Gravitatea acuzațiilor implicit aduse judecătorului, în condițiile în care susținerile prezentate nu se grefează pe nici un suport probator (neexistând nicio bază factuală de natură a fundamenta cel puțin la un nivel minimal acuzațiile aduse), depășesc în mod manifest limitele de exprimare admise.

Chiar dacă se recunoaște posibilitatea justițiabililor și a presei de a insera exagerări în conținutul articolelor publicate, acestea trebuie totuși să se circumscrie limitelor de exprimare admise într-o societatea democratică și să grefeze măcar pe niște verificări succinte de natură a fundamenta, cel puțin la nivel minimal, concluziile publicate. Or, în cauză, se constată lipsa totală a unor indicii de natură a fundamenta alegațiile publicate, aceasta în contextul în care afirmațiile în cauză se presupun a proveni de la o persoană ce face obiectul unei condamnări definitive pentru săvârșirea unor infracțiuni.

Chiar acceptându-se ideea că prin afirmațiile publicate era abordat un subiect de interes public (buna funcționare a sistemului judiciar) și chiar recunoscând rolul esențial jucat de presă într-o societate democratică (inclusiv faptul că aceasta poate recurge la o doză de exagerare sau chiar provocare), Secția pentru judecători constată că, în cauză, au fost depășite limitele libertății de exprimare admise. Presa nu trebuie să depășească anumite limite, îndeosebi în ceea ce privește reputația și drepturile celorlalți, aceasta având chiar obligația de a împiedica publicarea unor informații lipsite de orice fundament, cu atât mai mult cu cât libertatea de exprimare poate comporta anumite

restrângeri pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești (în conformitate cu art. 10 par. 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului).

Deși se recunoaște posibilitatea presei și chiar a justițiabililor de a formula judecăți critice de valoare fără a fi necesară demonstrarea veridicității acestora, în cauză, afirmațiile publicate, anterior expuse, nu s-au rezumat la emiterea unor simple judecăți de valoare, ci au prezentat cu titlu de adevăr anumite fapte concrete, grave, puse în sarcina domnului judecător, în strânsă legătură cu exercitarea actului de justiție. Or, acuzațiile imputate domnului judecător prin alegațiile publicate nu se întemeiază pe nicio bază factuală cu corespondent în realitate.

În acest sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materie. Referind-se la restrângerea libertății de exprimare în scopul garantării autorității și imparțialității puterii judecătorești, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza „Bradford contra Danemarcei” a reținut că *„interesul de a proteja reputația și a asigura autoritatea magistraților este superior aceluia de a permite o discuție liberă asupra imparțialității acestora”*.

Concluzionând, se reține faptul că, prin afirmațiile anterior prezentate, puse la dispoziția publicului prin intermediul presei on-line (afirmații prin care se sugerează în mod direct predispoziția certă a magistratului de caz de a săvârși fapte de corupție în legătură cu exercitarea funcției, respectiv inducerea ideii apartenenței acestuia la servicii de informații) fără a exista nici un indiciu în acest sens și în lipsa oricărei minime baze factuale, se ajunge la discreditarea judecătorului de caz, fiind afectată în mod grav reputația profesională a acestuia.

În același timp, Secția apreciază că, inclusiv prin e-mailurile transmise la grefa _____ au fost realizate afirmații de natură a afecta reputația magistratului în cauză, acesta fiind catalogat drept „infractor”, fără a exista niciun suport probator în acest sens.

5. Referitor la atingerea independenței domnului judecător Ilie Iulian Dragomir, Secția pentru judecători reține următoarele:

Astfel cum anterior s-a arătat, în calitatea sa fundamentală de garant al independenței justiției, conferită de art. 133 alin. 1 din Constituția României, Consiliul Superior al Magistraturii apără corpul magistraților împotriva actelor de natură să aducă atingere independenței acestora.

Apărarea independenței autorității judecătorești (atât în ansamblul său cât și în mod individual), atribut al Consiliului Superior al Magistraturii, trebuie realizată în concordanță cu prevederile art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului care consacră garantarea autorității și imparțialității puterii judiciare.

Referiri privind aceste principii se regăsesc și în reglementările internaționale, printre care:

- Principiile fundamentale referitoare la independența magistratului, adoptate la Milano în anul 1985 și confirmate de Adunarea Generală a ONU, precizează în cuprinsul pct. 1 că: *„independența magistraturii trebuie garantată de către stat și enunțată în Constituție sau altă lege națională, iar toate instituțiile guvernamentale sau altele trebuie să o respecte”*. În cadrul acelorași principii, în cuprinsul pct. 2 se menționează că *„sistemul juridic va decide în problemele care îi sunt înaintate imparțial, pe baza faptelor și în conformitate cu legea, fără vreo restricție, influență incorectă, sugestie, presiune, amenințare sau interferență, directă sau indirectă, din orice parte sau pentru orice motiv”*.

- Raportul Singhvi către Comisia drepturilor omului a ONU din 1987 (pct. 75) precizează că: *„principiile independenței și imparțialității sunt pietrele de fundament ale motivării și legitimității funcției judiciare în orice stat”*.

În acest context, este de menționat că independența magistraților este o condiție obligatorie pentru existența statului de drept și garanția fundamentală a unui proces echitabil, constituind, în egală măsură, un drept și o obligație a acestora. Astfel, independența este privită ca *„atribut al funcției, care îi permite magistratului să acționeze în realizarea actului juridic și, mai ales, să decidă doar în baza legii și a propriei conștiințe, fără nici o subordonare sau influență”*.

În termeni mai generali, Convenția Europeană a Drepturilor Omului prin art. 6 privind dreptul la un proces echitabil prevede că: *“Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. (...)”*.

Independența judecătorului nu este un privilegiu în interesul propriu al acestuia, ci în interesul statului de drept și al celor care caută și doresc înfăptuirea justiției. Aceasta îi este conferită magistratului în vederea protecției drepturilor persoanelor care apelează la justiție, pentru ca acestea să beneficieze de un act de dreptate și constă în responsabilitatea magistratului de a convinge, nu prin forța principiului autorității, ci a argumentelor raționale, temeinice, acestea constituind astfel un mijloc de a asigura și păstra încrederea publicului în sistemul judiciar.

Prin raportare la factorii de presiune ce o pot influența, independența a fost definită ca fiind capacitatea magistratului de a decide măsuri, conform legii, fără nicio intervenție sau influență externă, capacitatea de a conștientiza factorii externi ce influențează sau creează aparența unei influențe, precum și capacitatea de a respinge factorii de natură externă, ce influențează sau creează aparența unei influențe.

Independența judecătorului presupune o obligație fundamentală a fiecărei persoane care ocupă o astfel de funcție de a-și dezvolta calitățile intelectuale și morale care stau la baza conduitei independente și imparțiale în judecarea fiecărui caz. Obligației magistratului de a-și dezvolta calitățile intelectuale și morale care stau la baza conduitei independente și imparțiale în investigarea și judecarea fiecărui caz îi corespunde însă o obligație corelativă a statului de a asigura un mediu optim pentru realizarea actului de justiție, obligație ce include posibilitatea efectuării unor demersuri în situația în care se identifică derapaje în mesajele transmise cetățenilor, care conduc la lezarea independenței judecătorilor sau la crearea aparenței parțialității acestora ca urmare a unor influențe externe.

Prin urmare, scopul unei intervenții a Consiliului Superior al Magistraturii este acela de a asigura condiții optime pentru realizarea corespunzătoare a actului de justiție, demersul fiind justificat în măsura în care se asigură protecție judecătorului sau procurorului aflat în exercitarea efectivă a atribuțiilor specifice funcției deținute.

În acest cadru, se reține că prezentarea în spațul public a unor acuzații grave, cu valențe infracționale, la adresa unui judecător și în legătură cu exercitarea de către acesta a îndatoririi publice cu care a fost investit (respectiv cu privire la înfăptuirea actului de judecată), accentuându-se tendențios și eronat predispoziția magistratului în a comite fapte de corupție (fiind evidențiat inclusiv modul de operare prin referiri la contextul spațio-temporar în care poate fi abordat magistratul și modalitatea de abordare a acestuia), fără fi prezentat niciun indiciu concret cu privire la veridicitatea alegațiilor publicate, sunt de natură a aduce atingere în fapt, aparenței de independență a acestuia, garanție indispensabilă înfăptuirii actului de justiție. Astfel, în mod nelegitim se sugerează că magistratul nu este independent în pronunțarea soluțiilor, inducându-se opiniei publice ideea că judecătorul în cauză nu procedează la înfăptuirea justiției în mod independent, fiind mai degrabă animat de interese personale, patrimoniale, de factură penală.

De altfel, independența magistratului în cauză este de natură a fi grav afectată în mod direct prin următoarea afirmație: *„A urmat completul de 5 judecători condus de celebrul Iulian Dragomir care fiind unul dintre cei 2 judecători din ICO afiliați SRI, adică unul dintre cei care la solicitarea Serviciului Român de Informații, își dă acordul mereu pe mandatele de ascultare, nu am avut nici o șansă....”*. În alți termeni, inducerea ideii că judecătorul de caz este afiliat unui serviciu de informații (aspect de fapt total prohibit prin art. 7 alin. 1 din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor), fără a exista niciun temei de factual de natură a întemeia fie și la un nivel minim această afirmație, conduce la afectarea independenței magistratului în cauză întrucât sugerează publicului că acesta nu înfăptuiește justiția în mod independent, potrivit legii și propriei conștiințe, fără niciun fel de restricții, influențe sau presiuni ci mai degrabă este ghidat de serviciile de informații în înfăptuirea actului de justiție.

Toate acestea, în contextul în care aceste afirmații grave, la adresa judecătorului, presupus provin de la o persoană ce face obiectul unui dosar penal și nu se grefează pe o bază factuală de natură a fundamenta în vreun fel alegațiile publicate. Reiterând, în cauză nu a fost relevat niciun element de fapt de natură a sprijinii acuzațiile aduse; de altfel, nu au fost relevate nici măcar indicii care să fundamenteze afirmațiile publicate.

Prin urmare, afirmațiile în discuție, au fost realizate fără niciun temei, având mai degrabă drept scop discreditarea judecătorului din completul de judecată, cu consecința afectării independenței acestuia prin referiri la apartenența acestuia la servicii de informații ori cu privire la predispoziția acestuia de a comite fapte grave de corupție în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu. Toate acestea reprezintă o formă de presiune inacceptabilă la adresa judecătorului chemat să aplice legea, cu consecința încălcării independenței sale, ca valoare constituțională.

În mod cert, presiunea publică la care a fost supus judecătorul de caz, ca urmare a comunicării în spațiul public a unor informații nereale, defăimătoare (fiind folosite acuzații extrem de grave), conduce la afectarea independenței magistratului.

Secția a reținut în mod constant că judecătorul trebuie să fie independent în raport cu societatea în general și cu părțile din orice litigiu asupra căruia acesta trebuie să se pronunțe, iar conform standardelor internaționale, independența sistemului judiciar este o condiție indispensabilă a statului de drept și o garanție fundamentală a unui proces echitabil.

Lansarea în spațiul public a afirmațiilor anterior prezentate constituie o formă de presiune asupra magistratului, de natură a-i leza independența, acesta fiind ținut de obligația de rezervă, care îl împiedică să reacționeze.

Publicarea în spațiul public a unor astfel de informații neîntemeiate în fapt, într-o manieră insistentă, este de natură de a pune presiune și de a afecta capacitatea judecătorului de a decide în mod liber, imparțial și fără grija că în urma deciziilor luate împotriva sa urmează să fie declanșată o adevărată campanie mediatică.

Secția pentru judecatori constată că afirmațiile făcute, imputațiile factuale netemeinice care cu siguranță au stârnit îngrijorare în societate, depășesc limitele unor

critici admisibile și constituie, în mod evident, elemente de natură a afecta autoritatea de care magistratul ar trebui să se bucure în exercitarea funcției sale și independența sa. Așadar, toate aceste afirmații au depășit cu mult limitele libertății de exprimare, cu atât mai mult cu cât în sprijinul concluziilor grave, enunțate cu ușurință în presa scrisă, nu au fost aduse dovezi de natură a îndreptăți opiniile exprimate. Alegațiile publicate vizau activitatea de judecată într-un caz concret, iar nu activitatea sistemului judiciar în ansamblul său, făcând referire la modalitatea de exercitare a atribuțiilor de serviciu de către un magistrat, domnului judecător Ilie Iulian Dragomir fiindu-i imputate fapte deosebit de grave, fără ca acestea să fie susținute de un suport probator.

Secția concluzionează așadar că termenii și expresiile folosite respectiv imputarea unor fapte grave judecătorului de caz, fără corespondent în realitate, constituie o formă de presiune asupra magistratului, de natură a-i leza independența, acesta fiind ținut de obligația de rezervă, care îl împiedică să reacționeze.

De altfel, Secția pentru judecători apreciază că inclusiv afirmațiile cuprinse în e-mailurile expediate la grefa

(expediate de la adresa de e-mail a lui Rizea Cristian)

sunt de natură a afecta independența judecătorului, în condițiile în care prin intermediul acestora i s-a comunicat judecătorului o „avertizare” prin care, în mod voalat, i se transmite că în spațiul public urmează a fi publicate noi dezvăluiri vizându-l, prin referire la publicația anterior amintită („Cartea Spovedania lui Rizea”) conținând alegațiile nefondate privindu-l pe judecător. Aceasta, în condițiile în care niciun element de fapt nu indică existența ori aparența unui comportament nelegal ori necorespunzător standardelor de conduită specifice profesiei din partea judecătorului. Așadar, Secția apreciază că prin conținutul e-mailului

„”) se realizează în fapt o formă de presiune asupra judecătorului, de natură a-i afecta independența acestuia, atribut atașat calității de magistrat, ce reprezintă o garanție constituțională a îndeplinirii unui act de justiție imparțial și independent.

6. În consecință, pentru considerentele anterior arătate, în conformitate cu dispozițiile art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare și art. 39 pct.18 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1073/2018, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, în unanimitate

**SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE:**

Art.1 – Admite cererea de apărare a independenței și reputației profesionale formulată de domnul judecător **ILIE IULIAN DRAGOMIR**, vicepreședinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Art.2 - Prezenta Hotărâre nr. 1348/12.11.2020 a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii se comunică Inspecției Judiciare și domnului judecător **ILIE IULIAN DRAGOMIR**, vicepreședinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Dată în București, la data de 12 noiembrie 2020

**Președinte,
Judecător Nicoleta Margareta ȚÎNȚ**

